Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

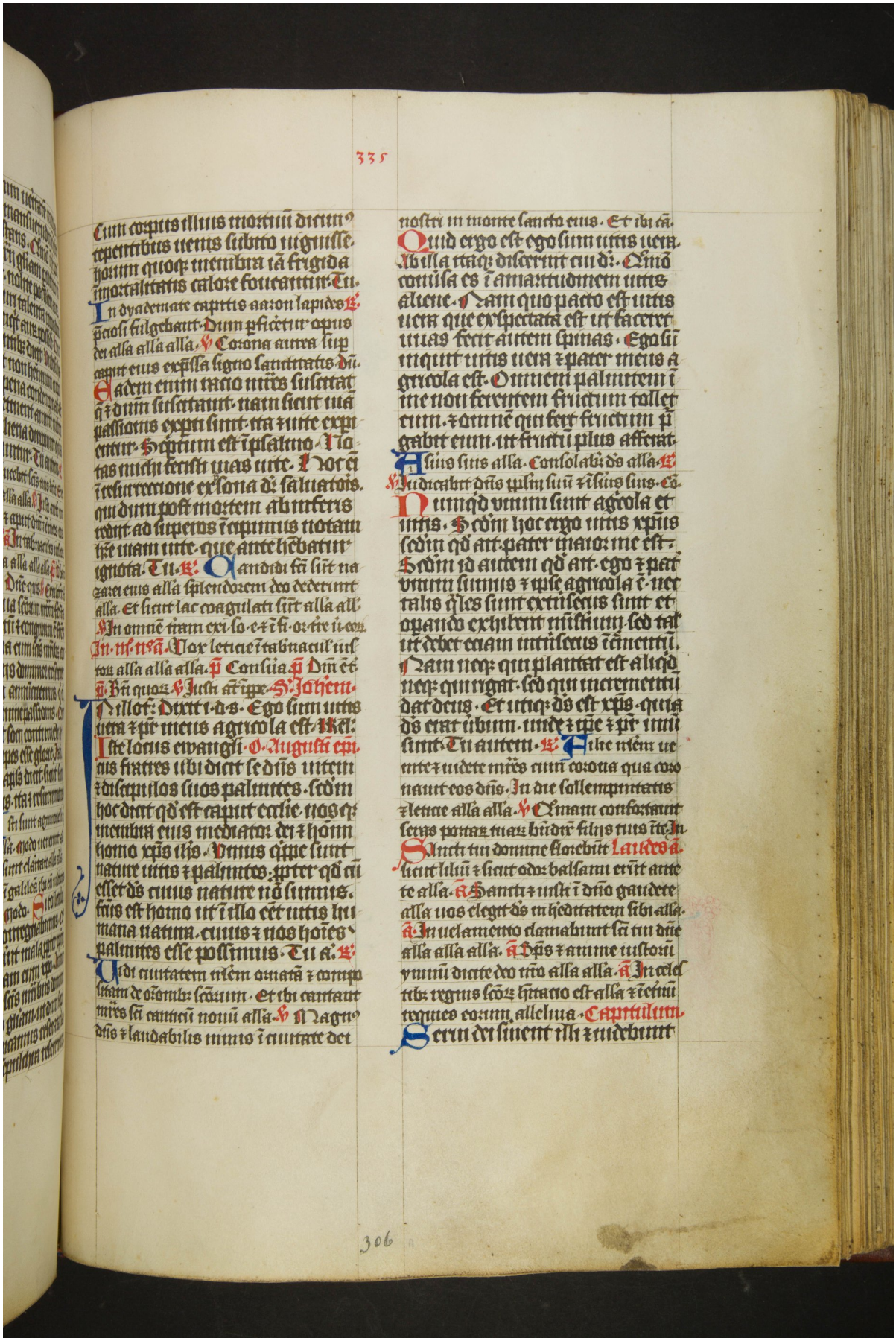

335

Cum corpus illius mortuum dicitur
repentibus uermis subito uiguisse
horum quoque membra iam frigida
immortalitatis calore foueantur. Tu.
In dyademate capitis aaron lapides
pretiosi fulgebant. Dum placetur opus
dei alla alla alla. ℣ Corona aurea super
caput eius expressa signo sanctitatis dñi.
Hadem enim tuo miros suscitat
q̃ ꝺ dñm suscitauit. nam sicut tua
passionis exprimit ita ꝺ nunc expri
mitur. Hoc ptinet est in psalmo. Vo
tas mihi fecisti uias uite. Hoc ei
in resurrectione exhibitum dñ. saluatois.
qui dum post mortem ab inferis
redit ad superos in primis notam
sue uiam uite que ante hebatur
ignota. Tu. ℣. Qandoꝺ fm̃ fuit ma
gnum eius alla splendorem deo dederunt
alla. Et sicut lac coagulatum fuit alla all.
℣ In omne tuam exi lo. et i fi. or. re i. co.
In. ns. ns. ℣ Vox letitie i tabnaculis iust
orum alla alla alla. ℣ Consuia. ℣ Dñ et
℣ Bñ quos. ℣ Iusti autem igr. ℣ Ioseph.
Dilectissimi dñs. Ego sum uitis
uera ꝺ pr meus agricola est. Rel.
Iste locus euangli. O. Augustin epi.
nis fratres ubi dicit se dñs uitem
ꝺ discipulos suos palmites. secdm
hoc dicit qd̃ est caput ecclie. nos ep
membra eius mediator dei ꝺ hom
homo xps ihs. Vnus q̃ppe sumpt
natura uitis ꝺ palmites. propter qd̃ si
esset dñs eius natura nd̃ sumpsisset.
fuis est homo ut i illo cert uitis hu
mana natura. eius ꝺ nos homines
palmites esse possumus. Tu a. ℣
Vidi ciuitatem sancta ierusalem. ꝺ compo
sitam de ciuitate sancta. Et ibi cantauit
mrs sa canticum nouum alla. ℣ Magnus
dñs ꝺ laudabilis nimis i ciuitate dei
nostri in monte sancto eius. Et ibi ca.
Quid ergo est ego sum uitis uera.
Ab illa itaq; discernit eum dicens. Qm̃d
confusa es i amaritudinem uitis
alienie. Nam quo pacto est uitis
uera que exspectata est ut faceret
uuas fecit autem spinas. Ego si
quidem uitis uera ꝺ pater meus a
gricola est. Omnem palmitem i
me non ferentem fructum tollet
eum. ꝺ omne qui fert fructum p
gabit eum. ut fructum plus afferat.
A suis suis alla. Consolabit dñs alla. ℣
Iudicabit dñs populum suum ꝺ in suis suis. Co.
Nunqd̃ vinum sunt agricola et
uitis. ℣ Secdm hoc ergo uitis xps
secdm qd̃ ait pater maior me est.
℣ Secdm id autem qd̃ ait. ego ꝺ pat
vnum sumus ꝺ ipse agricola e. nec
talis q̃les sunt extrinsecus sunt et
quando exhibent mihi uinum sed tal
ut debet etiam intrinsecus cognoscit.
Nam neq; qui plantat est aliqd̃
neq; qui rigat. sed qui incrementum
dat deus. Et itaq; dñs est xps. quia
dñs erat in uinum. unde ꝺ ipse ꝺ uinum
sunt. Tu autem. ℣ Fiat nam uer
mite ꝺ uidete mrs eum coronis qua coro
nauit eos dñs. In die sallempniitatis
ꝺ letitie alla alla. ℣ Qmam confortauit
seras portarum tuarum bñdix filios tuos. In.
Sancti tui domine florebunt. Laudes a.
licet lilium ꝺ licet odor balsami erit ante
te alla. a. Sancti ꝺ iusti i dño gaudete
alla. uos elegit dñs in hedditatem sibi alla.
a. In uclamento clamabunt sa tua dñe
alla alla alla. a. Dñs ꝺ anime iustorum
vnum dicite deo uro alla alla. a. In eccle
sis benedicite dño. Regnum sanctum est alla ꝺ cetum
regnum eorum. alleluia. Capitulum.
Secundum dei iudicium illi ꝺ iudebunt